

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206462
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5812206462.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcov 1/ N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v W., M. U. XXX/XX, 2/ Mgr. H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v W., I. XXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Luciou Krausovou, advokátkou so sídlom v W., F. XXX/XX, proti žalovaným 1/ Mestu Námestovo, so sídlom v Námestove, Cyrila a Metoda 329/6, zastúpenému JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v H. V., E. L. XXXX/XX, 2/ CASA RENEWAL, s.r.o., so sídlom v Námestove, Orlovova 861/11, IČO: 46 552 642, o zaplatenie 13 908,24 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu žalovaného 1/ na určenie vlastníctva, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 7C/69/2012-368 zo dňa 11. apríla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného 1/ uhradiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 13 587,66 eur s príslušenstvom (výrok I.), m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

Žalovanému 1/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 2/ vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100 %.

Žalovanému 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalobcom 1/ a 2/ vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100 %.

Žalobcom 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 1/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 13 587,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 20.11.2012 až do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu žalobcov zamietol a zároveň nevyhovel vzájomnému návrhu žalovaného 1/ na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

2. Na odvolanie žalovaného 1/ Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozsudkom 9Co/259/2018-449 zo dňa 14.02.2019 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcov 1/ a 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol a zároveň určil, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemku C KN parcely 449 - zastavaná plocha a nádvoria o výmere 1 458 m², ktorý je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a KÚ W.. Vyslovil, že žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ a žalovanému 2/ v rozsahu 100 %, ktoré sú povinné uhradiť spoločne a nerozdielne. Žalobcom 1/ a 2/ a žalovanému 2/ uložil povinnosť nahradiť trovy štátu spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %.

3. Na dovolanie žalobcov 1/ a 2/ Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 4Cdo 38/2020-545 zo dňa 16. decembra 2020 zrušil rozsudok odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí žaloby o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 13 587,66 eur s príslušenstvom a v súvisiacom výroku o trovách konania s tým, že v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že odvolací súd svojím postupom porušil právo žalobcov na spravodlivý proces zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keď zamietavajúci výrok vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia prakticky žiadnym spôsobom nezdôvodnil. V ďalšom konaní uložil odvolaciemu súdu povinnosť opätovne rozhodnúť o odvolaní žalovaného 1/ proti vyhovujúcemu výroku o uložení povinnosti zaplatiť 13 587,66 eur istiny s príslušenstvom s tým, že odôvodnenie musí spĺňať náležitosti vyplývajúce z ust. § 393 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 220 ods. 2 CSP.

4. Vychádzajúc z týchto skutočností potom Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, opätovne preskúmal vec v zrušujúcej časti v zmysle ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému 1/ v celom rozsahu zamietol.

5. Ako vyplýva z obsahu spisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom 4Cdo 38/2020-545 zo dňa 16. decembra 2020 odmietol dovolanie žalobcov 1/ a 2/ vo vzťahu k výroku, ktorým odvolací súd určil vlastníctvo žalovaného 1/ k sporným nehnuteľnostiam, od ktorých žalobcovia 1/ a 2/ odvíjali svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (žalovaný mal tieto nehnuteľnosti užívať bez právneho dôvodu). Na základe toho, rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným.

6. V dôvodoch rozhodnutia 9Co/259/2018-449 zo dňa 14.02.2019 odvolací súd konštatuje, že žalovaný nadobudol vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam vydržaním najneskôr 01.07.1991, a teda pokiaľ sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností žalovaným 1/ za obdobie od 04.10.2010 do 16.04.2012, nemohol odvolací súd takejto žalobe vyhovieť. Žalovaný 1/ bol v rozhodnom období výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, a preto mu nemohla vzniknúť povinnosť hradiť náhradu za užívanie žalobcom 1/ a 2/, ktorí svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nepreukázali.

7. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 2 CSP a zaviazal žalobcov 1/ a 2/ ako neúspešných účastníkov k náhrade trov celého konania vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovanému 1/.

8. Vo vzťahu k vzájomnému návrhu o určenie vlastníctva výrok rozhodnutia o trovách konania najvyšším súdom zrušený nebol, a preto v tejto časti nadobudlo rozhodnutie odvolacieho súdu právoplatnosť, ako i v časti o náhrade trov štátu.

9. Keďže v časti týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil v prospech žalovaného 1/, musel rozhodnúť i o súvisiacich trovách prvostupňového konania vo vzťahu k žalovanému 2/ a použijúc ust. § 255 ods. 1 CSP zaviazal žalobcov 1/ a 2/ k náhrade trov konania tomuto účastníkovi, keďže mal v konaní úspech. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval

v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).